

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 31/01/2025.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 162

Hòa Thượng thường nhắc nhở chúng ta, chúng ta hưởng phước hay chịu nạn đều do chính mình “*tự tác tự thọ*”, tự làm tự chịu. Đạo lý này tưởng chừng dễ hiểu nhưng rất nhiều người không hiểu. Khi người thế gian gặp được những điều tốt thì họ cho rằng đó là do họ may mắn, gặp điều không tốt thì họ cho rằng đó là do họ xui xẻo. Họ không biết rằng may mắn hay xui xẻo là do khởi tâm động niệm của chính mình.

Hằng ngày, tôi dậy sớm lễ Phật, sau khi lạy Phật xong, tôi nhất định phải nghĩ đến một việc nào đó để giúp ích cho mọi người. Sáng nay, tôi nghĩ đến ở những nơi hẻo lánh nhiều người chưa có cuộc sống ấm no nên tôi đã chuyển tiền đi nhiều nơi để giúp đỡ mọi người. Nếu chúng ta chỉ khởi tâm động niệm mà không làm thì đó là chúng ta vọng tưởng, nếu chúng ta chuyển ý niệm thành hành động thì ý niệm đó trở thành nguyện lực.

Hòa Thượng nói: “***Chư Phật Bồ Tát rất từ bi nhưng khi chúng sanh gặp tai nạn, Phật Bồ Tát, Thánh Hiền, Thần cũng không có cách để giúp họ***”. Chúng ta phải thấu hiểu việc này, không ai có thể giúp được chúng ta, chúng ta không cần van xin ai mà chính chúng ta phải nỗ lực. Phật Bồ Tát giúp chúng ta bằng cách các Ngài giáo hóa giúp chúng ta giác ngộ, quay đầu, thật làm. Chữ “*Hóa*” này rất hay! Tết năm nay, tôi nhớ đến bốn chữ mà Hòa Thượng nhắc nhở chúng ta đó là: “***Đức hóa thiên hạ***”. Chúng ta dùng đức hạnh, đạo đức của chính mình làm ra tấm gương để người khác làm theo.

Chánh pháp luôn dạy người vì chúng sanh lo nghĩ. Tà pháp dạy người nghĩ đến lợi ích của riêng mình, thỏa mãn dục vọng, bá đồ của riêng mình. Chúng sanh chịu khổ nạn vì họ không biết tu phước, tích phước. Ngày trước, chúng ta cũng không biết tích cực tu phước, tích phước nên chúng ta đã phải nhận khổ nạn. Khi chúng ta giác ngộ, chúng ta biết tu phước, tích phước thì chúng ta nhận thấy mọi sự đều hanh thông. Người thế gian phải chịu khổ nạn vì họ luôn tham cầu, không cho đi, không mở rộng tâm lượng. Chúng ta không mở rộng tâm lượng thì chúng ta không thể cải đổi được vận mệnh.

Chúng ta may mắn được tiếp nhận giáo huấn của Phật. Phật đã nói rõ cho chúng ta tại sao chúng ta phải chịu những quả báo trong đời quá khứ, hiện tại và tương lai. Phật từ bi không phải bằng cách là cho chúng ta cơm gạo, nếu chúng ta không có phước thì Phật mang gạo đến chúng ta cũng không thể ăn được.

Có những người có cuộc sống đầy đủ nhưng họ không có thọ mạng, không có sức khỏe để hưởng phước. Ngày trước, tôi biết một người rất giàu, ông bị bệnh nằm một chỗ hơn 20 năm, ông ăn bằng cách bơm thức ăn qua ống, hằng ngày, ông được Y-tá chăm sóc, hằng tuần, ông được Bác sĩ đến kiểm tra sức khỏe.

Tà pháp mượn hình tướng, mượn lời, mượn danh tiếng của nhà Phật để dẫn dụ mọi người mê lầm. Nhiều người mặc áo của nhà Phật, họ không tu tập nhưng họ vẫn có thể kiếm được rất nhiều tiền bằng cách lừa gạt người khác. Đây là họ giống như người xưa nói: *“Hữu danh vô thực”*.

Phật nói rõ cho chúng ta chân tướng của vũ trụ nhân sinh, chúng ta phải tự mình giác ngộ quay đầu. Chúng ta muốn chân thật giác ngộ, quay đầu thì chúng ta phải tự thay đổi, tự làm mới. Tại sao chúng ta làm mà chúng ta chưa có cảm ứng? Hòa Thượng từng nói: *“Tác ý viên thành”*. Chúng ta chỉ cần khởi tâm thì việc đó đã thành tựu. Hơn mười năm trước, khi tôi nghe câu nói này, tôi chưa hiểu nhưng hiện tại, tôi sâu sắc thể hội về câu nói này. Chúng ta chỉ cần khởi ý niệm thì đã là thành công, đã là viên mãn. Chúng ta tác ý, khắc ý thậm chí cưỡng cầu nhưng vẫn chưa làm được là vì chúng ta không thật làm hay chúng ta làm vì *“danh vọng lợi dưỡng”*. Hòa Thượng nói: *“Nếu chúng ta thật làm vì chúng sanh thì Phật Bồ Tát, Thánh Hiền, Thần sãi vì chúng ta mà an bài”*.

Hòa Thượng từng nói: *“Độ chúng sanh là phục vụ chúng sanh”*. Chúng ta phải ngày ngày tận tâm tận lực phục vụ chúng sanh. Ngày trước, Lão cư sĩ Lý Bình Nam nói với Hòa Thượng: *“Ngày nay, mấy ông quỳ dưới chân tôi để cầu cầu học Phật pháp nhưng tương lai, các ông phải quỳ dưới chân người ta mà dâng Phật pháp”*. Khi Hòa Thượng đến cầu cầu học Phật pháp với Lão cư sĩ Lý Bình Nam, tâm của con người vẫn thuần thiện, biết kính trọng Lão sư, Lão cư sĩ Lý Bình Nam đã nhìn rõ, sau này, các học trò của mình sẽ phải dâng Phật pháp lên cho mọi người. Đây là tâm đại từ, đại bi của nhà Phật.

Nếu người thế gian không được tiếp nhận giáo huấn tốt đẹp của nhà Phật thì họ sẽ túng tình mà tạo tác ác nghiệp. Họ đã vương mang nhiều ác niệm, nếu họ tiếp tục tạo ác nghiệp thì bao giờ họ mới có thể thoát khỏi cõi khổ? Chúng ta phải có tâm đại từ, đại bi đem Phật pháp đến cho họ. Chúng ta phải dùng mọi phương tiện khéo léo nhất để đưa giáo huấn của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền đến với mọi người, giúp họ giác ngộ, quay đầu, trở thành người tốt, không tiếp tục tạo ác nghiệp. Nếu người thế gian được tiếp nhận Phật pháp, đoạn ác tu thiện thì vận mệnh của họ sẽ liền được cải tạo.

Có người gửi Email cho tôi nói rằng: *“Con không phải là người học Phật nhưng con đã đọc những bài học của Thầy, bây giờ con hiểu rất nhiều về Phật pháp và con biết nên làm như thế nào trong cuộc sống!”*. Khi tôi đưa các bài căn bản về Phật pháp lên website *“Nhidonghocphat.com”*, tôi hoàn toàn không có sự cưỡng cầu nhưng tôi có chủ ý là để mọi người biết về Phật pháp. Sau khi mọi người học xong những bài trong *“Nhi đồng học Phật”* thì họ cũng đã có những hiểu biết nhất định về Phật pháp. Đây chính là chúng

ta dùng phương tiện khéo léo để tiếp dẫn chúng sanh. Họ không biết mặt tôi, tôi cũng không biết mặt họ. Có người đọc và in lại những bài giảng của tôi thành một tập sách để học.

Trước đây, người học trò của tôi ở Hưng Yên không phải là người học Phật, sau khi học xong 113 bài trong “*Nhi đồng học Phật*”, ông đã trở thành người học Phật. Hiện tại, ông tự sáng tác ra những câu đối trong nhà Phật, ông thường vừa gảy đàn bầu vừa niệm Phật. Ông nói với tôi: “*Mỗi lần con gảy đàn niệm Phật, con cảm thấy rất an lạc!*”. Tôi khuyên ông, nếu tiếng đàn lớn quá có thể làm phiền mọi người thì ông có thể đóng cửa vừa gảy đàn, vừa niệm Phật.

Ngày trước, ông nói rằng, khi nào học đủ 100 bài trong “*Nhi đồng học Phật*” thì ông mới đi tìm Thầy. Lần đầu tiên đến Đà Lạt, ông xách theo ba chiếc giỏ trong đó có đựng rất nhiều trà, hạt sen, long nhãn, bánh kẹo và một hộp sâm Hàn Quốc. Khi gặp tôi, ông đã quỳ xuống lạy tôi dù khi đó tôi đang mặc một bộ đồ lao động. Đây là do ông có tinh thần tôn sư trọng đạo như trong giáo dục của người xưa.

Hôm trước, khi tôi ra Hà Nội, tôi đến thăm ông, ông vừa đàn vừa niệm Phật cho tôi nghe. Ông cảm thấy áy náy vì tôi đến thăm ông, ông nói: “*Học trò phải đi thăm Thầy mà con lại để Thầy đi thăm học trò!*”. Tôi nói, tôi đến gói bánh ở bên kia sông, tiện đường nên tôi ghé vào thăm ông. Ông tích cực học Phật, người nhà ông không có ai học Phật, ông hiểu Phật nhờ những bài chữ Hán trong cuốn “*Nhi đồng học Phật*”. Ông niệm Phật rất tốt, ông có thể sẽ tự tại vãng sanh. Người phát tâm niệm Phật thì phải dùng tâm hiếu, kính để niệm Phật. Ông đã có sẵn tâm hiếu kính, ông không có phiền não, tranh đua, không tiếp xúc với người bên ngoài, ông dùng tâm này để niệm Phật thì khả năng vãng sanh sẽ rất cao.

Việc “*cải đổi vận mệnh*” không quá khó như chúng ta nghĩ. Chúng ta thật làm thì vận mệnh chúng ta sẽ thay đổi. Ngày trước, tôi rất ngưỡng mộ những người tu hành mà có thể dậy sớm, tôi mất nhiều năm mới có thể thức dậy vào lúc 4 giờ. Sau đó, tôi ngưỡng mộ những người có thể thức dậy lúc 3 giờ, tôi ngưỡng mộ họ một thời gian dài, tôi cố gắng làm, hiện tại tôi đã dạy được vào lúc 3 giờ. Từ sáng đến chiều tôi đều tỉnh táo.

Hôm qua, khi tôi nằm xuống giường, tôi định niệm Phật lâu một chút nhưng tôi niệm được khoảng ba câu theo tiếng niệm Phật trên Zoom thì tôi đã ngủ. Tôi ngủ nhanh như vậy nên khi thức dậy tôi hoàn toàn tỉnh táo. Nếu chúng ta nằm nghĩ ngợi, không ngủ được thì buổi sáng chúng ta không thể dậy sớm được. Tại sao người khác có thể cải tạo vận mệnh mà chúng ta không cải được? Đó là do chúng ta không thật muốn cải đổi!

Hòa Thượng thường nhắc đến Ngài Viên Liễu Phàm, ban đầu, Ngài Viên Liễu Phàm cho rằng vận mệnh của con người là đã định, không thể thay đổi được, sau khi được Vân Cốc Thiên Sư dạy phương pháp cải tạo vận mệnh bằng cách tích thiện, Ngài Viên Liễu Phàm đã ngay ngày làm việc thiện.

Mỗi buổi sáng, ít nhất, chúng ta nên nghĩ đến một việc thiện lành mà chúng ta có thể làm cho người khác. Cách làm việc thiện lành rất đơn giản. Thí dụ, buổi sáng chúng ta qua uống trà, ăn sáng với Ba Mẹ, buổi chiều, nếu còn thời gian, chúng ta đi thăm một người bạn đồng học, nói một vài lời tốt đẹp với họ. Chúng ta không cần tốn kém nhiều tiền của để có thể làm việc thiện lành. Sau Tết, nếu nhà chúng ta còn nhiều đồ ăn thì chúng ta có thể mang đi tặng mọi người. Hôm trước, tôi được tặng 50kg gạo nếp Điện Biên rất ngon, tôi gói được 20kg bánh mang tặng, tôi tặng 10kg gạo nếp cho một người hàng xóm. Hằng ngày, có rất nhiều việc chúng ta có thể làm để tích thiện, điều quan trọng là chúng ta có khởi được tâm vì người khác hay không.

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta không có niềm tựa niềm tin, không biết làm gì để cải đổi vận mệnh thì chúng ta hãy đọc “Liễu Phàm Tứ Huấn”. Ngài Viên Liễu Phàm đã cải tạo được vận mệnh, đây là tấm gương rất rõ ràng cho chúng ta”**.

Cả cuộc đời Hòa Thượng đã làm ra tấm gương cho chúng ta, ban đầu, Ngài không có phúc báu, tuổi thọ, nhưng sau này, Ngài đã sống đến 96 tuổi, rất nhiều chúng sanh ở các quốc gia khác nhau đều kính trọng Ngài. Hòa Thượng nhân mạnh với chúng ta: **“Tùng câu, tùng chữ trên “Liễu Phàm Tứ Huấn” đều là thật!”**.

Hòa Thượng từng nói: **“Bồ thí pháp trong thời hiện đại là chúng ta phải làm ra tấm gương”**. Chúng ta phải làm ra tấm gương để người khác làm theo đó mới là chúng ta chân thật bồ thí pháp. Nếu chúng ta nói quá nhiều đạo lý thì mọi người sẽ không biết bắt đầu làm từ đâu. Nhiều người nói với tôi: **“Con thấy Phật pháp tốt nhưng con không biết bắt đầu từ đâu, làm thế nào để con có thể làm đúng như lý, như pháp?”**. Trong cuộc sống, chúng ta thật làm thì chúng ta đã chân thật giúp ích cho rất nhiều chúng sanh. Trong thời hiện đại, bồ thí pháp là chúng ta thật làm, chứ không phải là chúng ta dùng tiền in nhiều Kinh sách.

Trước đây, Hòa Thượng đã từng nghĩ cách để giữ gìn những chiếc đĩa ghi hình có thể sử dụng được 100 năm đến 200 năm, ngày nay, khoa học kỹ thuật phát triển, mọi người không dùng đến băng đĩa, người đọc sách cũng rất ít. Hôm trước, tôi làm tặng một thư viện sách cho một nơi, sau 6 tháng, tôi đến đó tìm một quyển sách thì thấy một góc thư viện đã bị rất nhiều môi ăn, khoảng 6 tháng nữa thì cả thư viện sẽ không còn một quyển sách nào. Sắp tới, sẽ không còn người đọc sách, chúng ta phải thật làm, làm ra tấm gương để mọi người bắt chước làm theo.

Có người hỏi Hòa Thượng: **“Thưa Hòa Thượng, có một người buôn bán thịt heo, họ muốn đổi nghề nhưng họ không có tiền, nếu không đổi nghề thì họ lại sợ tạo nghiệp, xin hỏi con làm thế nào để khuyên họ?”**.

Những người làm nghề sát sanh, thu nhập của họ rất cao, mỗi ngày họ có thể kiếm được từ một đến hai triệu nên họ không muốn làm những nghề mỗi ngày chỉ kiếm được một vài trăm nghìn. Những người sống xung quanh nhà của tôi ở thành phố Hồ Chí Minh

rất thiện lương, họ cũng tin Phật nhưng vì lợi nhuận của những nghề sát sinh rất lớn nên họ vẫn làm những nghề này. Họ là những người ở dưới quê lên, họ bán tôm, cá, sau hơn mười năm, họ đều đã mua được nhà. Họ xin tôi chuỗi hạt niệm Phật, tượng Phật, mỗi lần tôi về họ rất cung kính chào hỏi, thấy xe của tôi về thì họ tự động dọn đường để tôi vào nhà. Chúng ta muốn làm một nghề mà thu nhập mỗi ngày từ một đến hai triệu mà không phải sát sinh thì việc này rất khó! Khi họ phải tiếp nhận quả báo thì họ than trời, trách đất!

Có một gia đình làm nghề đi biển ở Đà Nẵng, người Bố rất khỏe mạnh nhưng người con trai và cháu nội đều bị bệnh ngưng, người con trai đã khoảng 60 tuổi, người cháu đã 20 tuổi. Họ có được nhiều tiền từ nghề bắt thiện nhưng quả báo như vậy có đáng không! Những người sát sanh hại vật cũng thường cảm nhận thấy nhân quả đáng sợ nhưng vì lợi nhuận từ nghề này rất lớn nên họ không muốn chuyển sang nghề khác. Trước đây, khi tôi đi phóng sanh, những nhà tôi đến mua đồ họ đều có tâm không muốn tiếp tục sát sanh, có người nói với tôi, họ muốn đi theo tôi nhưng họ chỉ nói mà không dám làm.

Một lần, khi tôi đến nhà một chị bán rắn để mua rắn đi phóng sanh, cô bán rắn trông rất đẹp gái, nhà của cô cũng khang trang nhưng chồng của cô đã đi với người phụ nữ khác, cô nói với tôi: *“Con làm cực khổ nhưng chồng con dùng tiền đó để ăn chơi!”*. Họ vẫn không hiểu rằng tiền có được do việc làm bất thiện thì sẽ khiến gia đình không hạnh phúc.

Một lần, khi tôi đi mua chim phóng sanh, tôi nhìn thấy họ bỏ 10 con chim bồ câu vào trong một túi lưới, sau đó họ kéo miệng của chiếc túi lưới đó lại, bỏ túi lưới vào một nồi nước đang sôi, sau 5 phút, họ lấy chim bồ câu ra để nhặt lông. Những gia đình làm nghề sát sinh đều phải nhận những kết quả không tốt đẹp, họ rất sợ tạo nghiệp nhưng không đủ can đảm để thay đổi!

Hòa Thượng nói: *“Họ đã giác ngộ, họ biết được bán thịt heo là tạo nghiệp, sự giác ngộ này đã là rất khó được! Tốt nhất là chúng ta không nên làm những nghề sát sanh này. Hiện tại, có rất nhiều người kinh doanh nhà hàng, đặc biệt là những người kinh doanh nhà hàng hải sản, những người này đều tạo nghiệp rất nặng. Nếu chúng ta tử tế quán sát thì chúng ta có thể nhìn thấy những người làm nghề sát sinh này đều có chuyển tướng”*.

Hôm qua, tôi nhìn trên Youtube có một người đóng giả con chim bằng cách vẽ lên mặt và ngâm một chiếc lá để tạo ra tiếng kêu giống như tiếng chim, họ làm như vậy để dụ những con chim bay vào bẫy. Họ không biết rằng, mặt họ đã dần biến thành mặt chim. Có người nói với tôi, có một nhà hàng bán thịt dê nổi tiếng, hai Cha con nhà đó có khuôn mặt giống y như con dê, đây là dự báo rằng nghiệp báo sắp hiện tiền nhưng họ không nhận ra.

Hòa Thượng nói: “**Những người làm nghề sát sinh quả báo đa phần đều không tốt, thậm chí là quả báo rất tàn khốc**”. Có một người học trò của tôi kể rằng, bà ngoại của cô ngày trước bán cá lóc, bà thường đập đầu cá, các dì của cô cung cấp cua biển cho các nhà hàng, họ đã từng kinh doanh rất tốt, xây được nhà tầng, mua xe hơi nhưng hiện tại, họ đều đã phá sản. Mẹ của người học trò tôi đang ở nhà thuê, bà biết mình đã tạo nghiệp rất nặng, nên nhiều năm nay, bà đi chăm sóc bệnh nhân bị ghê lở trong bệnh viện Nhiệt đới, nấu ăn cho những người nghèo. Hầu hết, những người cháu trong gia đình đều nghiện ngập, người cậu thì bị bệnh ngờ nghệch, thường dùng tay bò lên tường. Đầu của bà ngoại học trò tôi luôn lắc lư như đầu cá, cô khuyên bà niệm Phật nên cuối đời bà đã tinh tấn niệm Phật. Gia đình này đã tạo sát nghiệp nên quả báo hiện tiền.

Phật dạy chúng ta “**Bát chánh đạo**” là chánh kiến, chánh tư duy, chánh ngữ, chánh nghiệp, chánh mạng, chánh tinh tấn, chánh định, chánh niệm. Chúng ta phải y theo tám điều này để làm. “**Chánh tinh tấn**” là chúng ta tinh tấn làm những điều thiện, có những người tinh tấn làm những điều ác. Chúng ta phải làm nghề nghiệp chánh, không làm những nghề nghiệp bất thiện. Chúng ta học Phật pháp là để hiểu rõ những chân tướng của nhân quả báo ứng để chúng ta sống một cách phù hợp. Một số người muốn thăng quan tiến chức, con cái thi đỗ nên họ đi các nơi để cầu cầu phước báu. Thí dụ, dịp Tết, rất nhiều người tranh dành hay đi mua ấn đền Trần. Người thế gian cũng mong có phước báu, mong “**phùng hưng hóa cát**”, việc không lành trở thành việc lành, việc ác lớn biến thành nhỏ, việc nhỏ hóa không nhưng họ không biết rằng, vận may là do chính mỗi người tạo ra.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!